

17 april 1972
Wellington
Nieuw-Zeeland

Beste Dr. Roles,

Ik voelde de noodzaak om u over Meditatie te schrijven. Onlangs heb ik op verzoek van Mr. MacLaren Londen bezocht; toen ik in Londen was werd me verteld over een verandering in de klank van de Mantra. U heeft me geleerd dat de Mantra 'RAM' was; het woord dat me in Londen gevraagd werd om uit te spreken was het volgende: 'RAMA'. Er is met andere woorden een korte klinker aan de Mantra toegevoegd. Ik vroeg aan Mr. MacLaren welk woord ik zou moeten geven aan degenen die ik initieer. Hij zei dat het woord om te geven RAMA was. Sinds ik terug ben heb ik twee series van initiaties gedaan met de korte klinker aan het eind maar het lijkt niet juist en het zit me heel erg dwars. Ik zou heel dankbaar zijn voor uw leiding in deze, aangezien u de ceremonie en het woord gaf.

Ik merk in de Meditatie zelf het verlangen om met de RAM klank te zeggen daar het natuurlijk overgaat in een gezoem, terwijl met de toevoeging van de korte klinker aan de Mantra het wat hortender is.

N.G. Howitt.

2 mei 1972
Allahabad

Beste Dr. Roles,

Dit in antwoord op uw brief van 17 april, toen u vragen stuurde van Mrs. Sundaraj. Z.H. is een paar dagen geleden teruggekomen in Allahabad van zijn ronde.

Vraag. Wat verdeelt het fysieke nu echt van het subtiële, het subtiële van het causale, en al deze drie van Zuiver Bewustzijn zelf? Is dat energie?

Is denken in het subtiële lichaam?

Heeft iedereen een fysiek, subtiel en causaal lichaam? Als de stoffelijke energie in een stoel verhoogd wordt, wordt die dan subtiel?

Wat is het verschil tussen materie en bewustzijn? Wat heeft dit alles te maken met Zelfrealisatie?

Z.H. Fysiek, subtiel en causaal zijn enkel drie staten waarin een Wezen leeft. De scheidslijn tussen hen bestaat als een natuurlijk fenomeen maar het is niet energie. Denken is in Buddhi. Iedereen heeft een fysiek, subtiel en causaal lichaam. De vraag over het verhogen van de energie van een stoel is te hypothetisch daar de drie staten niet uitwisselbaar zijn. Het verschil tussen materie en Bewustzijn is dat van oorzaak en gevolg. Het doel van het kennen van dit alles is dat het behulpzaam is bij het bereiken van Zelfrealisatie.

Vraag: Bij het beschouwen van de drie werelden waarin we leven, heb ik me vaak verwonderd over het verschil tussen de fysieke en subtiële werelden. Onlangs probeerde ik een recept, en ik merkte dat bij elke stap van het maken van het gerecht, het niet ging zoals het bedoeld was. Kan ik aannemen dat het recept in de subtiële wereld was en de handeling van koken in de fysieke wereld? Het trof me toen hoe gemakkelijk het mentaal was en hoe verschillend het fysiek was!

Z.H. Het maken van het gerecht ging niet zoals het bedoeld was omdat de Buddhi niet genoeg hielp. Behalve Buddhi, komt ook de factor Prarabdha kijken met betrekking tot het succes bij het doen van iets. Als Buddhi en Prarabdha beiden een fysieke handeling ondersteunen, gaan de dingen als gewenst en is succes onvermijdelijk.

Voor het ogenblik blijft Z.H. hier tot 14 mei. Uw brief van 28 april en de cheque zijn vanmorgen aangekomen. Ik heb nog geen brieven gekregen die ik nog niet beantwoord heb. Als ze arriveren terwijl Z.H. nog hier is, zal ik ze zeker aan hem doorgeven en zal de antwoorden terugsturen.

Hartelijke groeten,
Hoogachtend,
R. Dixit

8 mei 1972
Londen

Beste Mr. Dixit,

Ik bevestig met dank uw brief van 2 mei die de antwoorden bevat op de vragen van Mrs. Sundaraj. Ik zal de antwoorden aan haar doorgeven, maar eerst moet ik iets weten van de betekenis van het woord 'Prarabdha', wat ik nooit eerder heb gehoord. Als u geen equivalent Engels woord kunt vinden, kunt u me dan een kleine beschrijving geven of een voorbeeld van het gebruik ervan?

Als Z.H. van plan is om tot de 14^e te blijven, is het mogelijk dat deze brief u op tijd bereikt om het volgende aan hem door te geven:

1. Onlangs vertelde ik een paar mensen nog eens het verhaal van de papegaai en zijn meester, de intellectueel die zijn instructies niet in praktijk bracht. Daarna probeerde ik bepaalde instructies aan mij van Z.H. uit te voeren. Ik werd wakker met een helder en gelukkig gevoel alsof ik mijn hele ego of persoonlijkheid zag, net als dat van de intellectueel, als vanaf het standpunt van de bevrijde papegaai die in de boom zat! Ik heb het gevoel nog steeds en blijf opmerken dat er een onophoudelijk commentaar bezig is in de geest over wat men ziet – goedkeurend, afkeurend etc. Is dit geen nutteloos deel van de geest dat gemaakt kan worden tot iets om onpartijdig als een vertaler te observeren?

2. Mogelijk is het van interesse voor Z.H. om de bijlage te zien van een bevriende architect. Ik lijk het eens te zijn met wat hij zegt maar vraag me af of Z.H. er iets over wil zeggen.

Uw dankbare
F.C.R.

Bijlage

Van Mr. Colin Lucas (5 mei Londen)

Zelfs als iemand alle wonderbaarlijke beschrijvingen leest die de Shankaracharya ons heeft gegeven van de Param-Atman; zelfs als iemand alles las dat de grote leraren van het verleden ook hebben geschreven; zelfs dan zou men voorzeker achterblijven met de eigen interpretatie van hun woorden; zijn eigen concepten en geestelijke beelden van wat voor iets de Param-Atman zou zijn?

Maar als iemand door de meditatie die plek binnenin zou bereiken waar de Param-Atman woont, zou men dan niet in waarheid zeggen dat men directe ervaring van zijn wezen zou hebben – in plaats van gedachten en concepten zou men direct zijn wat de Param-Atman is? En zal deze directe ervaring van zijn wezen tot iemand komen via de klank van de Mantra, zodat op elk moment van de dag of nacht de herhaling van deze klank het weer terug zou brengen?

16 mei 1972
Allahabad

Antwoord van Z.H. op 1 hierboven.

Het onophoudelijke commentaar dat in de geest maar doorgaat over wat men ziet – goedkeurend, afkeurend etc. – is zeker een nutteloos deel van de geest. Een methode om het te vermijden is om het onpartijdig te observeren, jezelf als afgescheiden van de geest te beschouwen, zoals u zelf heeft gezegd. De andere methode is om de geest bezig te laten zijn met enkel goede gedachten zodat zij geen gelegenheid krijgt om zich met verkeerde ideeën bezig te houden. Dit komt er op neer om de geest onder controle te houden zoals je dat met een bediende doet. Laat de geest je dienaar zijn en jij haar meester.

2. Antwoord op Colin Lucas

Het is juist om te zeggen dat men directe ervaring van zijn wezen heeft als men, door meditatie, die plaats zou bereiken binnenin je waar de Param-Atman verblijft. Het is ook juist dat een directe ervaring van zijn wezen via de klank van de Mantra zou komen.

Voor wat betreft de verschillende gedachten en concepten, heeft Z.H. waargenomen dat we ze in het begin te aanvaarden hebben teneinde er later overheen te komen. Pas als men door hen heengaat en verder gaat met de hulp van zijn eigen kracht van redeneren en begrip, dan alleen wordt een laatste stadium bereikt waar een verwarring van ideeën ophoudt, anders niet. Bij voorbeeld de Upanishad zegt dat na het realiseren van Param-Atman de heilige geschriften nutteloos zijn en ze zijn ook nutteloos als we de Param-Atman niet realiseren. Hun doel is echter om onze interesse in meditatie te vergroten, om onze ijver bij het bereiken van ons doel te bevorderen en om ons meer en meer in staat te stellen om te ervaren en te realiseren.

12 mei 1972
Allahabad

Beste Dr. Roles,

Z.H. heeft bevestigd dat de correcte Mantra 'RAM' is – eenlettergrepig – geen korte klinker aan het einde. Ik kreeg het antwoord gisteravond toen Z.H. weg was. Ik stuur dit origineel terug om de privacy te zeker te stellen.

R. Dixit.

12 mei 1972
Varanasi

Beste Dr. Roles,

Ik waardeer de zorgen die u voelt over mijn niet geschreven lange brieven, maar in de geest bent u altijd in communicatie. Aangezien u de oorspronkelijke oorzaak bent van alles waar ik vandaag van geniet, is het niet mogelijk om u niet elke dag te herinneren. Bovendien was ik aan het wachten op Z.H. voordat ik u ging schrijven. Toevallig ben ik hem gisteren gaan opzoeken en bij deze zend ik u zijn zegeningen aan u, aan de Society en ook aan mr. Allan. Ik zei tegen hem dat u met Mr. Allan naar India zult komen ergens in oktober waar hij dadelijk mee akkoord ging, dus ik kijk uit naar uw aankomst en breng alstublieft een koele bries met u mee want ik smelt bij de gewone 42 graden. Als het 50 graden wordt, wat het meestal doet, vindt u mogelijk nog slechts een waterplek in plaats van mij want ik zou tegen die tijd volkomen verdampt kunnen zijn.

Over uw vraag naar de 'persoonlijkheid' van een wezen, de gewoonlijke term die gebruikt wordt is 'Pratibha', maar dit wordt hier in tegenovergestelde zin gebruikt met hoe Dr. Ouspensky of de school het behandelt, maar ik moet zeggen zoals ik oorspronkelijk zei wanneer deze uitdrukking voor het eerst gebezigd werd dat ik er niet zeker van ben hoe deze uitdrukking in de school terminologie echt wordt gebruikt. Pratibha is essentie en persoonlijkheid en individualiteit allemaal samen gebracht. Hiervandaan spreekt, denkt en gebaart een mens. Soms wordt ook Ahankara (zuiver en onzuiver) gebruikt. Vyaktitva is ook een uitdrukking die gebruikt wordt, maar dit is meer als Individualiteit, maar er zijn geen uitdrukkingen die gebruikt worden in de zin van masker, hoewel het volkomen herkend wordt dat mensen verschillende nummers opvoeren. Z.H. zegt dat ieder in deze schepping bepaalde rollen in dit grote toneelstuk moeten opvoeren, maar de vraag is hoe waarachtig en trouw men het doet. Als alle rollen alleen vanwege het spel worden gespeeld dan is het meeste ervan goed, als het gedaan wordt om er wat winst mee te behalen dan lijkt het iets te zijn wat de school Persoonlijkheid noemt. Ik ben heel erg blij met het hernieuwde contact tussen u en Mr. MacLaren en ik hoop en wens dat de band deze keer sterker zal zijn. Voor het werk zou het zeker goed zijn. Hoogachtend,
Jaiswal en Bharati.

*16 mei 1972
Allahabad*

Beste Dr. Roles,

Gisteren heb ik uw brief van 8 mei ontvangen. Ik kon het equivalente Engelse woord niet precies vinden voor het Sanskriet woord 'Prarabdha' dat Z.H. gebruikte, en ik heb niet gepoogd het uit te leggen daar u me val eens verteld had dat u al een goed Sanskriet-Engels woordenboek in uw bibliotheek had en ik denk dat dat het beter zal uitleggen dan ik zou kunnen doen. Het behoort tot het concept van wedergeboorte en als zodanig heeft het geen betekenis voor hen die in zo'n fenomeen niet geloven.

Van de vele talloze goede en slechte daden die een individu in al zijn vorige levens heeft gedaan, is Prarabdha het pakket daarvan, dat bedoeld is om de gevolgen ervan in dit leven te oogsten. Het is een vreemde factor om ons leven te leiden, boven dat wat we nu doen, hetgeen 'Purushartha' wordt genoemd. Purushartha en Prarabdha die samengaan, zorgen voor succes bij een onderneming. Aan Prarabdha kan niet ontsnapt worden en het zal ons achtervolgen waar we ook mogen zijn, net als een kalf zijn eigen moeder kan opzoeken te midden van honderd koeien. Het manifesteert zichzelf als dat wat we 'Geluk' of 'toeval' of 'bestemming' etc. noemen.

Z.H. heeft zijn bezoek aan Badarikasrama dit jaar afgezegd. Daarom kon ik hem vanmorgen met uw brief bezoeken. Hier zijn de antwoorden.

Z.H. Het onophoudelijke commentaar dat in de geest rondgaat over wat men ziet – goedkeurend, afkeurend etc. – is zeker een nutteloos deel van de geest. Een methode om het te vermijden is om onpartijdig toe te kijken, en jezelf te beschouwen als gescheiden van de geest, zoals u zelf heeft gezegd. De andere methode is om de geest bezig te houden met enkel goede gedachten zodat het geen gelegenheid krijgt om verkeerde ideeën te onderhouden. Dit komt neer op het beheersen van de geest zoals je dat met een dienaar zou doen. Laat je geest de dienaar zijn en jijzelf zijn meester.*

Ik hoop dat u het antwoord op uw vraag over de Mantra heeft ontvangen, dat ik een paar dagen geleden op de post heb gedaan.

Op dit moment hebben we een grote samenkomst van Mahatma's aan de andere kant van de rivier, zo'n 10 kilometer van mijn huis. Alle nuances van meningen zijn vertegenwoordigd en geleerde mensen uit het hele land doen mee.

Z.H. hield daar ook een toespraak. Maar tot nu toe ben ik niet in staat om daar heen te gaan vanwege de grote hitte – met temperaturen boven de 45 graden. Ik hoop er echter heen te gaan om een paar meetings bij te wonen.
Hartelijke groeten,
Hoogachtend,
R.L. Dixit

*heeft betrekking op de vraag van Colin Lucas, zie bijlage 8 mei

*30 mei 1972
Londen*

Beste Mr. Dixit,
Heel hartelijk dank voor zowel het antwoord op de vraag over de Mantra (dat net op tijd arriveerde zodat ik instructies kon sturen) en ook voor de laatste antwoorden aan Colin Lucas en aan Mrs Sundaraj. Daar u vertelde dat Z.H. zijn reis heeft afgezegd en mogelijk enige tijd in Allahabad zal zijn, zou ik heel dankbaar zijn als u hem de volgende boodschap zou willen sturen:
“Al degenen die Zijne Heiligheid liefhebben en eren zouden bezorgd zijn dat u af heeft moeten zien van de verfrissende zomertijd in Joshimath en de weinigen die erover weten willen hun liefde uiten en ze hopen dat alles goed met u gaat.
Ik heb via Jaiswal een boodschap gehad dat u bereid zou zijn om ons in oktober te ontvangen en ik wil u namens mijn vrouw vragen of zij ook kan komen, samen met Mr. en Mrs. Allan en mijn liefste wens is dat zij in uw aanwezigheid mag zijn; in plaats van alleen van mij uit de tweede hand over onze audiënties te horen.
Als u tijd heeft om nog een andere vraag te beantwoorden, die gaat over een opmerking die u maakte toen mijn Programma, bedoeld om de Param-Atman aldoor in de geest te houden, aan u werd voorgelezen. U zei dat u op dat punt niets meer zou zeggen en gaf ons uw zegen. Maar ik voelde dat er misschien nog iets meer was dat u op dit punt wilde zeggen. Het komt hier op neer – dat ik theoretisch absoluut overtuigd ben van de noodzaak om niet alleen de Param-Atman in de geest te houden, maar ook om al mijn handelingen in zijn dienst te verrichten en niet alleen voor mijn eigen genoegen, maar dat ik er nog niet in geslaagd ben om de kracht te verkrijgen om dit uit te voeren. Anderen die ik ken voelen hetzelfde, maar steeds wanneer er een moeilijk probleem oprijst, raken we er steeds meer van overtuigd dat dit de enige manier is. Komt de kracht voort uit steeds meer opgeven; of uit het doen van je plicht op een andere manier; of uit een andere houding?
Met liefde en beste wensen voor uw welzijn tijdens de hitte van de zomer.”
F.C.R.

*5 juni 1972
Londen*

Beste Mr. Dixit,
Net nadat ik u de laatste boodschap stuurde voor Z.H., kreeg ik een antwoord wat lijkt te werken en als hij nog steeds bij u is in Allahabad en toegankelijk is, zal het fijn zijn om nog een boodschap naar hem te sturen als volgt:

“Mijn vraag over energie sloeg op een van de zinnen die ik in het Programma heb gezet dat u hem heeft toegestuurd

”Wat we daarom moeten doen is leiding te zoeken van die immense bron van energie, de Param-Atman, met volle concentratie en nederigheid.”

Hoewel ik geregeld uitbarstingen van energie krijg wanneer dat nodig is, wil ik heel graag in contact komen met de bron van alles. Toen herinnerde ik me dat u heeft gezegd heeft dat ”als de Atman samensmelt met de Param-Atman, moet er niets tussen in zijn”. Wat is het dat er tussen in blijft komen? Ik dacht plotseling aan het verhaal dat door hem verteld werd in 1967 over de zoon van Prajapati die bleef proberen om alles op te geven, maar werd verteld dat hij alleen “degene die wil opgeven op hoefde te geven!”.

In elk geval was mijn boodschap aan hem vooral dat er een verlangen om te communiceren was en niet omdat ik een antwoord verdiende want dit alles moet door mijzelf bereikt worden door mijn eigen begrip door oefening.

Hoogachtend,
F.C.R.

19 juli 1972
Allahabad

Beste Dr. Roles,

Ik kreeg uw brief van 30 juni op 6 juli en die van 12 juli hedenochtend, en de laatste wilde dat ik Z.H. vertelde dat er geen noodzaak is om tijd en energie te spenderen aan de lopende antwoorden daar de antwoorden al zitten in de gesprekken die u reeds tot uw beschikking heeft. Deze vragen staan in uw drie brieven gedateerd op 30 mei, 5 juni en 9 juni, die ik voor Z.H. heb vertaald, maar hij heeft er mij nog geen tijd voor kunnen geven.

Hier zijn de regens begonnen en het weer is afgekoeld. Er is op 26 juli echter een belangrijke plechtigheid in de Ashram wanneer er naast een grote lokale samenkomst veel van zijn discipelen van buiten verwacht worden om aan deel te nemen. Dat is onze “Guru-Purnima”, de dag dat wij eer betuigen aan de Guru, en ook de dag waarop de Sanyasis hun vier-maandelijkse beperkingen beginnen. Toen ik Z.H. vanavond zag over uw brieven, vroeg hij me daarom om tot die datum te wachten. Dus ik zal hem na de 26^e weer ontmoeten en zal zijn antwoord aan u doorsturen zodra dat mogelijk is.

Maar hij heeft twee persoonlijke vragen vanavond zelf beantwoord:

1. Dat hij dit jaar niet naar Joshimath kon gaan vanwege de plaatselijke afspraken en ook omdat de toestand van zijn gezondheid de reis niet toeliet.
2. Dat Mrs. Roles welkom is om hem samen met u of met Dr. Allan te bezoeken wanneer iemand van jullie komt. Maar hij kon zich niet herinneren dat er een programma was geboekt voor oktober, hetzij voor uw bezoek of dat van Mr. Allan. Hij heeft me echter gewaarschuwd dat hij waarschijnlijk na 20 oktober op pad gaat. Als u wilt dat ik iets in deze zaak doe, wees zo vriendelijk om het me te laten weten.

Het verhaal dat u schreef over de Londense zwerver is zeer instructief. Ik hoop dat Z.H. het ook mooi zal vinden.

Wel, terwijl uw brieven me in het algemeen binnen een week bereiken, kwam de brief van Mr. Rabeneck uit New York van 20 april hier pas aan op 27 juni. Ik zal hem natuurlijk aan Z.H. voorleggen wanneer ik hem na 26 juli ontmoet, maar ik zal hem een tussen-antwoord sturen om de zaak uit te leggen en zal uitzoeken bij de Autoriteiten van de Indiase posterijen waar deze buitensporige vertraging vandaan kwam. Het boek dat u me toezond per zeepost moet ook nog binnenkomen.

R.L. Dixit.

*9 juni 1972**Londen*

Beste Mr. Dixit,

Ik stuur u een exemplaar van de krant die op dit ogenblik aan onze groepen wordt voorgelezen om u te laten zien hoe waardevol sommige van de toespraken van Z.H. zijn, die u ons doorzendt en hoe we proberen om ze te verbinden met westerse kennis. Te zijner tijd als u tijd heeft, zal ik graag uw inzichten horen.

Met hartelijke groeten,

Hoogachtend,

F.C.R.

*72/14 ingesloten**19 juli 1972**Allahabad*

Beste Dr. Roles,

De brieven van mijn zoon laten zien dat hij het tot nu toe goed heeft gehad in Italië. Ik heb hem geschreven dat hij voor het geval hij Engeland kan bezoeken, u per telefoon zou moeten spreken. Als u me uw telefoonnummer laat weten, zal ik het aan hem doorgeven.

Ja, de regens brengen veel verlichting. Maar we zijn er ook bang voor wanneer ze zware storm en overstromingen meebrengen, en bomen en de elektriciteitspalen doen omvallen. Dit gedoe duurt tot ongeveer de derde week van september.

Met hartelijke groeten, en onze goede wensen voor een fijn vakantie seizoen.

Hoogachtend,

R. Dixit.

*20 april 1972**New York*

De volgende vraag werd direct naar vertaler Dixit verzonden door Mr. Rabeneck.

Vraag: Wanneer er gekeken wordt naar de straat, de gebouwen en mensen onder een veranderende hemel of naar wolken en bomen, komt er een gevoel dat dit alles wordt bewogen door Param-Atman. Zo'n eenheid in mijn waarneming duurt iets van een half uur.

Wanneer er volledige stilte komt in Meditatie is er een vaag gevoel van een uitbreidende en oplossende stroom: er is eenheid gedurende enige minuten.

Maar in het leven is er geen gevoel dat gebeurtenissen waarbij 'ik' ben betrokken een 'voorbijgaande show' is. Een koppig gevoel van afgescheidenheid en het zijn van de 'doener' blijft. Is 'het zoveel mogelijk in de geest houden van de Param-Atman' alles wat men te doen heeft, of zou er meer orde en discipline moeten komen op de lichamelijke en subtiele niveaus, en hoe?

*8 augustus 1972**Allahabad*

Antwoord ontvangen van de Shankaracharya.

Wanneer je kijkt naar de straat, de gebouwen en mensen onder een veranderende hemel of naar wolken en bomen – en ook wanneer er een vaag gevoel is van een uitbreidende en oplossende stroom – is wat je ervaart de WERELD. En de wereld heeft drie stadia, zijnde: schepping, onderhoud en vernietiging. Wanneer we ontwaken uit de slaap, staat de (zintuiglijke) wereld op zoals die is voor ons. Wanneer we echter een droom zien, is het een droomwereld die we zien. Wanneer we in een diepe en droomloze slaap gaan, dan gaat alles van de wereld op in het Zelf, en alleen dat Zelf is alles in iedereen. Daarom proberen we alles te laten opgaan in ons eigen Zelf in ons gewone leven. Het voordeel hiervan is zou zijn dat de gedachte aan het verleden en de toekomst zwakker wordt en je zult jezelf aantreffen in een speciale staat van Zelfbewustzijn. Wanneer deze praktijk zich verdiept, zul je zien dat de staten van waken en dromen steeds meer op elkaar lijken. Met je ogen open of dicht, zal het dezelfde wereld voor je zijn. Een toestand van gelijkheid zal je hart bezitten. De geest (Manas) zal zijn last afschudden en in plaats daarvan met vreugde vervuld worden. Een gevoel van volmaaktheid en grenzeloosheid zal zich onverwacht voordoen.

Bij het sturen van deze vraag en het antwoord, schreef Mr. Rabeneck:
“U zult zelf zien in de bijgesloten kopie hoe volledig en duidelijk hij mijn eerste vraag heeft beantwoord. En daarna beschreef hij de volgende stappen: wat te verwachten en waar op te mikken. Het is feitelijk een programma om gedurende lange tijd aan te gaan werken.”

8 augustus 1972
Allahabad

Beste Dr. Roles,
In antwoord op de brief van R. met het verhaal van de 'Londense zwerver' door Mr. Cheeseman (zie hieronder) een woord uit de opmerking door de Shankaracharya “dat het subtiële niveau vaak dromen scheidt van onvervulde wensen en geheime angsten die door het individu ervaren worden, en ze zo wegwerkt uit iemands systeem...”

Wat u zojuist heeft gelezen deed me denken aan een verhaal over een zwerver die in Hyde Park sliep en gelukkig was omdat hij altijd droomde dat hij in het Ritz Hotel sliep. Iemand die zich voor hem interesseerde boekte voor hem een kamer voor een nacht in het Ritz. De volgende ochtend vroegen ze hem hoe hij had geslapen. 'Heel slecht', zei hij, 'ik heb de hele nacht gedroomd dat ik op een harde bank in het Park sliep!'.

Z.H. vond het mooi en sprak enige tijd over dat onderwerp. Wat hij ervan zei komt hier op neer:

Het verhaal is heel bruikbaar om de werking van de menselijke geest te begrijpen. Deze is nooit tevreden met wat hij heeft en wenst altijd het tegenovergestelde. Terwijl een arm mens het comfort van de rijke benijdt en ook rijk wil zijn, is een rijk mens moe van al zijn zorgen en benijdt de zorgeloze slaap van iemand die niets heeft. Een ziek iemand maakt zich zorgen over beter worden (en maakt zo enkel zijn ziekte erger) terwijl een gezond iemand zich zorgen maakt dat hij ziek kan worden. De geest heeft ook de neiging om meer in het verleden en de toekomst te leven en minder in het heden wat veel belangrijker is dan die twee. Deze combinatie van ontevredenheid met het heden en de eeuwige wens naar het tegenovergestelde in de toekomst veroorzaakt voortdurende ontevredenheid. De remedie is om met het Oog van Ware kennis hetzelfde in alles te zien en datzelfde iets is Param-Atman. Dan wordt de visie evenwichtig en verenigde onrust maakt plaats voor kalmte. In onze alledaagse handelingen (op het fysieke niveau) echter moeten de dingen, anders dan onze gedachten, genomen worden zoals ze zijn, en niet alles als het zelfde.
R.L. Dixit.

7 september 1972
Allahabad

Beste Dr. Roles.

Uw brief van 17 augustus is aangekomen maar het antwoord heb ik achtergehouden omdat het u anders in Londen in uw afwezigheid bereikt zou hebben. Ik schrijf nu en denk dat het u omstreeks 13 september zou moeten bereiken, d.w.z. wanneer u terugkeert van uw vakantie. Het exemplaar van het boek dat u stuurde per zeepost is hier ook een paar dagen geleden aangekomen.

U heeft gevraagd welk woord Z.H. gebruikte voor "geest" toen hij commentaar gaf op de dromen van de Londense Zwerver, of dat Manas of Buddhi was. Hij gebruikte Manas. Buddhi wordt in een andere context gebruikt.

Ik ben blij om te weten dat mijn zoon er in is geslaagd om zijn opwachting bij u te maken toen hij in Londen was, ondanks dat hij uw adres kwijt was. Dank u wel voor uw goede verslag over hem. Hij heeft me ook een volledige beschrijving gestuurd van de vriendelijke gastvrijheid die u hem heeft verleend.

Mr. Rabeneck uit New York heeft me geschreven dat hij de antwoorden op zijn vragen die ik hem gestuurd heb, ontvangen heeft.

Ik hoop dat u zeer genoten heeft van uw vakantie en ik kijk uit naar uw bezoek hier.

Hartelijk groeten,

Hoogachtend,

R.L. Dixit.

शान्ति

